

พลการสอนภาคปฏิบัติบนหอพู้ป่วยแบบมีส่วนร่วมกับการสอน แบบเน้นเนื้อหาต่อความรู้ เจตคติ และทักษะของนักศึกษาพยาบาล The effect of content and participatory learning techniques on knowledge, skill, and attitude of nursing students in clinical practice

พัสมณฑ์ คุ้มทวีพร* พัชรี ตันศิริ**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบระดับคะแนนความรู้ทักษะและเจตคติต่อการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล ระหว่างการฝึกภาคปฏิบัติ บนหอผู้ป่วยแบบนักศึกษามีส่วนร่วม แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คน ภายหลังการศึกษา พบว่าการฝึกภาคปฏิบัติบนหอผู้ป่วยแบบนักศึกษามีส่วนร่วมสามารถพัฒนาคะแนนความรู้ (t = 2.33, p=.031) ทักษะ (t = 2.37, p=.024) และเจตคติ (t = 3.74, p<.001) ของกลุ่มตัวอย่างให้สูงขึ้น ในขณะที่การฝึกภาคปฏิบัติแบบนันเนื้อหาสามารถพัฒนาความรู้ (t = 2.04, p=.025) แต่ไม่สามารถพัฒนาทักษะ (t = 0.58, p=.574) และเจตคติ (t = 0.64, p = .401) ของกลุ่มควบคุม เมื่อ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนความรู้ (t=0.84, p=.342) และทักษะ (t=1.58, p=.161) ไม่ต่างกัน แต่คะแนนเจตคติ (t=3.57, p<.001) ต่างกัน ข้อเสนอแนะจากการวิจัย คือ การสอนแบบนักศึกษามีส่วนร่วมน่าจะเป็นการสอนภาคปฏิบัติบนทอผู้ป่วยที่เหมะสมสำหรับนักศึกษาพยาบาล ทำให้นักศึกษาพยาบาลได้พัฒนาทั้งความรู้ ทักษะและ เจตคติ จึงควรนำมาใช้สอนภาคปฏิบัติบนทอผู้ป่วยในวิชาอื่นๆ ต่อไป

คำสำคัญ : การเรียนแบบมีส่วนร่วม การฝึกภาคปฏิบัติ เทคนิการเรียนรู้

Abstract

The purpose of this research was to compare the effect of two learning techniques: content learning and participatory learning techniques, on knowledge, skill, and attitude of nursing students. Quasi-experimental design was used for the study. The sample was composed of 40 third year nursing students in Faculty of Nursing, Mahidol University. The experimental group (20 students) had been taught with participatory learning technique for three weeks. The control group (20 students) had been taught with content learning technique for three weeks. After three weeks, pre and post knowledge, skill, and attitude score of the experimental group was tested using pair-t-test. The results showed the significant improved of knowledge (t = 2.33, p=.031), skill (t = 2.37, p=.024), and attitude (t = 3.74, p<.001). While the control group had improved knowledge (t = 2.04, p=.025) but could not improve skill (t = 0.58, p = .574) and attitude (t = 0.64, p=.401). The comparison of knowledge, skill, and attitude score between control and experimental groups was, then, tested using independent t-test. The results found that there was significant different between these two groups: knowledge level (t = 2.04, p=.025), but not skill level (t = 0.58, p =.574), and attitude level

^{*} วท.ม. (สรีรวิทยา) รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลรากฐาน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

^{**} ค.ม. (อุดมศึกษา) รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลรากฐาน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

(t = 0.64, p = .401). The results illustrated that the participatory learning technique was able to improve nursing students' skills and attitudes. The finding suggested the participatory learning technique should be used for nursing students to improve clinical nursing practice in further nursing curricula.

Key words: Participatory learning, Clinical practice, Learning technique